

Any XIII

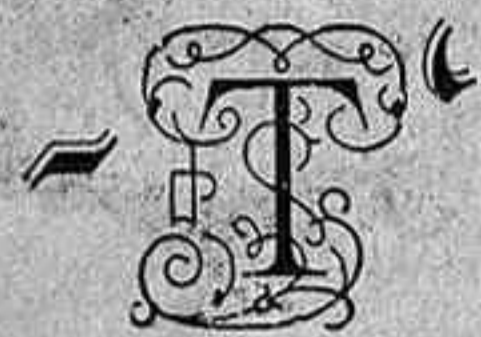
Barcelona 22 de Mars de 1900

Sra. Teresa Mariani.
 Célebre actriu dramática italiana

De dijous á dijous

¡ VISCA LA TECA! — ¡ HUMANITAT!

Has enterat, Pierrot, dels techs y festes qu' han tingut lloch en honor de la oficialitat de la fragata argentina «Presidente Sarmiento»?

—Sí, estimada esposa, y sols hi sentit no ser invitat á ápats tan succulents y á festes tan espléndidas, porque com que diuen que s' han celebrat pera deixar probat que 'ls pobles llatins viuran sempre units pe 'ls llassos de germanó, jo 'm proposava demostrar devant d' un plat de macarróns ò d' una cuixa de pollastre, que soch un perfecte individu de la rassa llatina.

—Jo crech qu' aqueixas simpatías de rassa, son torterías que no conduheixen en lloch.

—Sí, filleta; aquí, que tot se celebra omplint l' estómach, conduheixen á la ben provehida taula d' alguna fonda, ab la particularitat de que casi sempre, no son los que s' atipan los que pagan lo cubert, sino 'ls qu' han de contentarse ab la lectura del *menú* servit lo día avants.

Home, malament hauriam donat mostra de la fama de galants y cortesos que vers los forasters tenim, si haguessim permés que 'ls marinos argentins haguessin tingut de pagarse 'l gasto.

—Es clar; pero pera demostrar lo carinyo a una persona, no es precís portarla á taula, basta donarli una estreta abrassada, d' aquellas que no deixan lloch á dupte. Passo per alt, que 'ns desfém en atencions y cuydados á individus de rassa determinada—encare qu' aqueixas distincions de rassa han de ser odiosas al Criador—pero aixó d' anarse á atipar los uns, mentres los altres ensalivan, no ho trobo prou conforme.

—¿Per ventura no s' han atipat los concejals, en representació nostra?

—No ho dupto, pero per aquets actes de la fartera, convindria que 's posés en práctica lo proposat per un regidor quan la vinguda de la esquadra francesa ó sia que pera obsequiar als hostes arribats á la ciutat comtal, cada edil se gratés la butxaca.

—¿No es possible que tal proposició fos aprobada?

—Fou escoltada com qui sent ploure, y ab rahó tal vegada, porque no ha d' arribar á tal extrém lo desprendiment dels nostres regidors. Per mí, bastaria que prenguessin l' acort, de que quan se tractés d' obsequiar als individus d' una esquadra ó á algún personatge important, se determinés per medi de sorteig, quins vehins de Barcelona han d' anar á sentarse á taula pera devorar las apetitosas viandas en representació de la Ciutat.

—¿Potser que fessis una instancia al Ajuntament?

—Jo m' en guardaré com d' escaldarme: hi perdria 'l paper sellat y 'ls passos. Per ara, per' que las meas manifestacions no 's puguin pendre á mala banda, 'm contentaré cridant: ¡Viscan los marins de l' Argentina!

*
**

—Sembla, Pierrot, que 'ls inglesos al fi s' han expolsat las moscas.

—Tractantse d' inglesos, que son lo torment de mitja Humanitat, ja 'm figurava jo que 'ls boers y 'ls burghers s' en farien set pedras, porque devant de la perfidia d' un inglés no hi há mes solució que 'l suicidi, pero no 't puch permetre que donguis lo nom de moscas á n' als braus sud-africans que preferint son honor á sa vida, son capassos de lluytar fins á morir. Ja vaig dirtho un' altra vegada: Devant de la forsa, no hi ha resistencia, pero 's sufrenen derrotas tan gloriosas com una victoria; derrotas qu' ennobleixen al poble que n' es víctima. ¡Brava victoria la qu' alcansan cent homes contra un home sol!

—¿Pero 'ls grans pobles, los que 's titulan civilsats, poden consentir una lluyta tan desigual?

—¡Ay, Tomasa! ¡Aquet mon que trepitjém es l' imperi del mes fort! ¡No existeix altra rahó, digna de tenirse en compte, que la forsa bruta; la forsa moral per sí sola, no té cap valor ni aprecil!

—Los fets te desmenteixen. No fa molt nosaltres mateixos, 'ns vejerem obligats á tolerar la intervenció d' una potencia.

—Perque eram débils, Tomasa. Las grans potencies intervenen sols, quan tractan de ferse la part del lleó; no treballan may, per mes qu' ho declarin, per humanitat, ni per *amore al arte* com los personatjes d' una famosa sarsuela. Si han d' havérselas de potencia á potencia, 's retreuen, per por de deixar algún unglot en la lluyta y per alló de que, llops ab llops no 's mossegan. Del mapa, sols hem de desapareixe los petits; ja va dirtho un polítich inglés.

—Pero ¿'l Deu de cels y terra, pot permetre semblants atropellos?

—Feyna tindria si havia d' ocupar-se de las miserias humanas. Després de tot, convenient será qu' apliquis ara la filosofia del poeta:

«Vinieron los sarracenos
y nos molieron á palos,
que Dios ayuda á los malos
cuando son más que los buenos.»

PIERROT DE LA TOMASA.

L' ànima al cos

Y bé ¿no ho vols? davallo de ma alsaria
fins á posarme al ras de ta miseria.
¿Per qué ta veu ha ressonat altiva?
¿Per qué somoure ma tranquila estad?
¿Per qué d' un somni fentne una certesa,
has prelés fins à mí ab orgull alsarte?
Tu qu' ets teixit de venas enllotadas
¿creus serme igual, quan jo á vo'ar comenso
allí hont lassa se detura l' àliga,
per que l' alé per enfilars' li manca?

Tu ho has probat: la feixuguesa teva
clavat al llot t' ha retingut, llavoras
y no podent fins á mon ras posarte,
donchs son esperit de divinal eixida,
girant tos ulls de la segura guia
que 'ns da la veu que de la fe ne brolla,
á ma existencia li has negat lo esser,
sens veure ¡oh foll! que renegantme 't feyas
igual al cá que, si á ta veu s' abaixa,
es porque 't sent eix esperit que negas.

¿No 'm sen's, respon, dins ta carnosà máquina?
¿Acció no dono á tos incautes membres?
Si eis cendra tot ¿re' pué, per-qué sent poca
ta forsa del lleó 'ls brius aclaparas?
Si jo no só ¿d' hont treus, d' hon treus l' ide?
Que vol dir e juhi? que vol dir pens?
La carn, sent pol's, no mes fa llot, no crea
eix altre món que al esperit enlarya;
no s' alsa tant qu' endevinar ne puga
que l' astre llhent un món de terra amaga,
que 'l món rodó tot per si sol s' aguanta,
que 'l llum té cos pu' está amarat lo núvol,
que 'l ayre niuha dins del mar y alena
lo peix feixuch que surador hi corre.

¿Se 'n pot dir res de l' amorosa y tendra
santa emoció que envers al cel nos crida
quan lo greu dol ab s' agulló 'ns corseca?
Y ¿en lo que 'ls héroes al combat ne llansa;
y en lo que 'ls mares á la mort endressa,
no hi veus ¡oh cos! del esperit la mostra?
Y lo que 'l cor del criminós rosega
ne será sols una quimera, un somni?

No es somni, no; n' es l' ànima que 's queixa
perque lo cos al dol etern la lliga.
Es l' ànima que 's plany al contemplarse
á un mal etern ban justament dampnada
per culpa sola d' un pilot de cendra!
No es somni, no; qui créu ne diu conciencia:
qui té mes fe, la veu de Deu l' apella,
es lo fidel de la balansa eterna
que nostres fets tot sospesant judica.

Nega l' esperit: nega fins Deu; pots ferho,
la voluntat com lliure qu' es, no 't priva;
mes per negarme á mi, tindrás de váldret,
del seny, del giny, del pensament, l' arbitre
fils de l' esprit que ab un *no es res* batejas;
mes per negar a Deu tindrás de váldret
de carn que mous, del ayre que respiras,
de la terra que peijas, obras santas
d' Aquell que, bo, fins renegar-lo 't deixa;
com l' huracá que si somóu las penyas,
arrenca pins de centuriosa vida
passant per sobra de la dura terra
bruelant, rompent, tronant ab mortal furia,
ne deix segura á la formiga débil
que un gra de blat vers á son cau tragina.

† FRANCESCH PELAY BRIZ.

Presentació

Los presento á la Sofia,
la que avants sempre tenia
pretendents molt elegants;
va passar de día en día
y al fi va quedar per tía
¡va quedar per vestir sants!

Quan algú la demanava
prompte ab ella 'l comparava
y trobava que era poch;
ara molt més poch es ella.
¡Ja ha caygut á la paella!
¡Ja ha sortit fora de joch!

Avants era sa carona
com la lluna, de rodona,
pero sílls, ha perdut tant
que ara es seca, molt buydada,
llargueruda y aprimada
com la cara de un cessant.

Son color tan bonich era
que 'l que 's ven com de primera

prop d' aquell fóra rebuig.
y ab lo cambi que ha fet ara
la pobreta fá la cara
de color de gos *com* fuig.

Lo seu cutis treya un brillo
com un quadro de Murillo,
era blanc y refinat,
y ara 'l té tot plè d' arrugas
plè de grans y de berrugas,
casi sembla pell d' escat.

Era esbelta com la rosa,
més tendreta y més hermosa.
era un tipo encantador,
y ara pobra fá una fatxa
que al trobarla per la platxa
sí vaig sol fujo de por.

Los seus ulls 'o hom que 'ls veyá
de primer moment se creya
que per 'lli 's calava foch,
y ara sembla sa mirada

la llum trista y apagada
de la llantia de sant Roch,

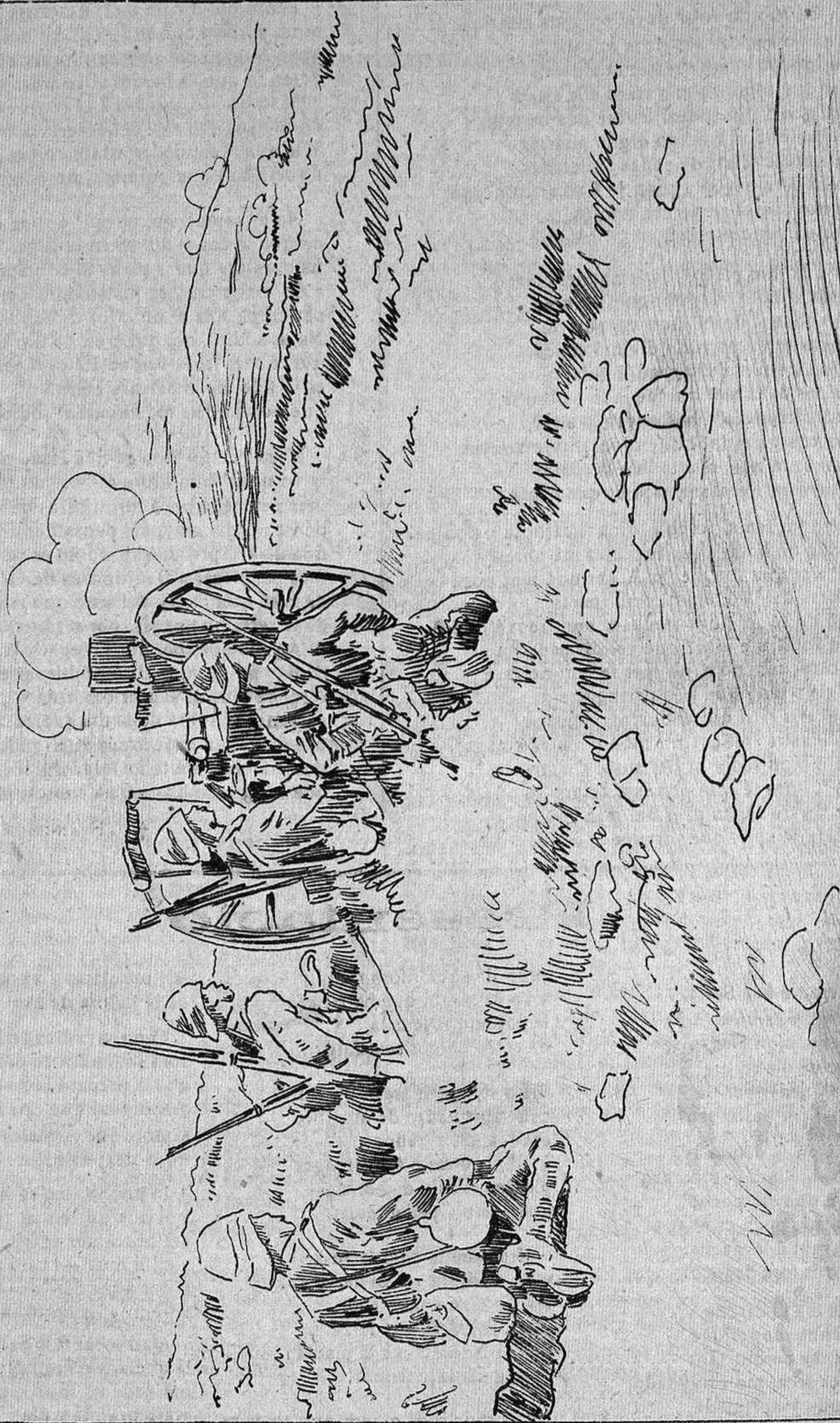
Caminava lleugereta
com la tendra colometa,
que 's prepara per volar,
y ara igual que una tortuga
sembla que la malastruga
no la dexi caminar.

Ja no sab lo que li passa
y al que un temps va dar carbassa
ara busca per marit,
y ell li diu: —Ja no m' engrescas,
si per altra part no pescas
ja te 'n pots entorná al llit.—

Aixó passa á la Sofia
la que avants sempre tenia
pretendents molt elegants;
ara plora nit y día
¡li sab greu quedar per tía!
¡li sab greu de vestir sants!

JOAQUIM ROIG.

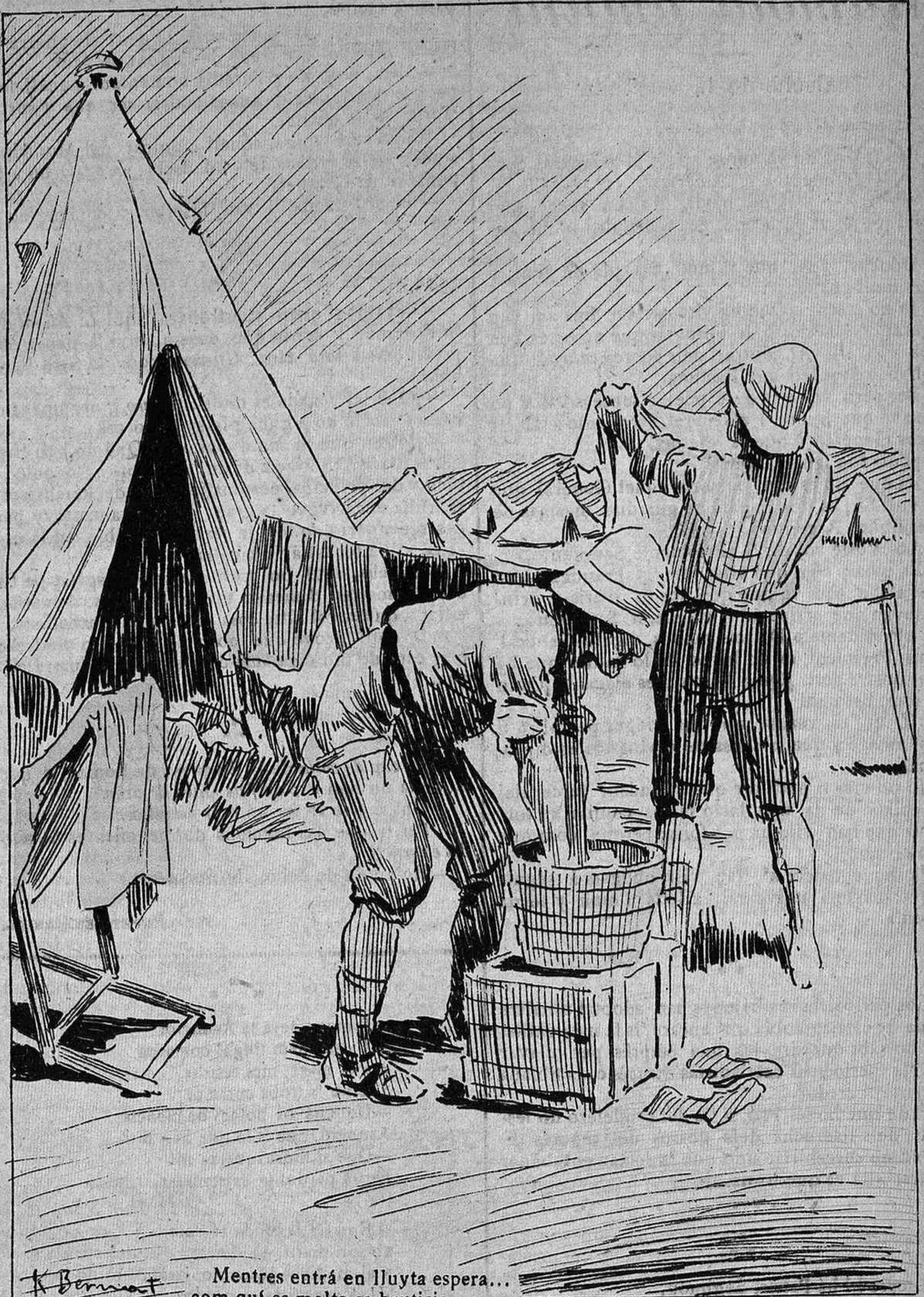
GUERRA ANGLO-BOER

Fa l'artilleria inglesa
disparos ab gran furor,
esperant la hermosa presa
d'unas ricas minas d'or.

K. Bernat

LA TOMASA
GUERRA ANGLO-BOER

K. Bennett

Mentres entrá en lluyta espera...
com qu' es molta sa bruticia,
l' inglés demostra pericia
exercint de bugadera.

Rambla amunt

Diálechs de la vuytada

—**Q**UE no vá veure arrivá al «General Sarmiento» d' Améica?
—¡Qué havia d' aná á veure, sant cristiá! ¡Si jo al parlarme de Generals, ja 'm *sublevo!*

—Donchs, á fe, que 'l moll era plé de gent; y qu' es molt guapo.

—Jo ho crech! ¿Que ha vist arriivar fins ara cap General d' Améica ó de Filipinas que no estés ben fresch y aixerit? Al contrari dels pobres *caloyos*, que tots han arriivat fets una llástima.

—Be; pero vosté 's descapdella sense solta y no sé que té que veure 'l «General Sarmiento» ab 'ls nostres Generals á que 's refereix.

—¡Tots son iguals, home!

—Es que no es cap persona aquet General que jo li vull dir; es una fragata de guardias marinas de la República Argentina.

—Ah! Vosté vol dir 'l «Presidente Sarmiento.»

—Es igual; com que allá tots 'ls Presidents son Generals, d' aquí vingué que fins 'ls diaris al principi deyan que arriivava 'l «General Sarmiento» y no 'l «Presidente.» De tots modos, díguili General, díguili President, es un barco de lo millor que ha visitat nostre port. ¡Quin barco mes elegant! ¡Quin ayre mes distingit!

—¿Y qu' es veritat que ha vingut per altre fi que s' amaga y que la causa de sa vinguda es diplomática?

—Jo no mes li puch dir que l' ajudant tercer del renta-plats de la tripulació m' ha confiat ab tota reserva que han vingut per forsa; perque com que rodan 'l mon...

—Ja ho entench; s' han vist obligats á seguir aquella máxima universal: «Roda 'l mon y torna al Born.»

*
**

—Los periódichs madrilenys han adoptat un altre sistema de catalanofobia qu' encare 'ls fa més petits. ¿Qué no sabs que ara las han emprès per clavar á tots 'ls periódichs catalanistas *enragès* cada fiblada que canta 'l credo?

—Prou que ho sé! Pró, si 'ls del candelero no fessin cas dels lladruchs dels gossos del reporterisme aixó no succehiria; sino que 's deixan entabanar y ¡mira! allá va que trona.

*
**

—Encare hi há Patria, Segimón.

—¿Qué vols di ab aixó? ¿Per què ho dius?

—Ho dich perque 'l cop de génit d' aquell guarda-passejos del Parque es una demostració palpable de que encara hi ha homes á Espanya.

—Ah! Parlas per aquell que va fer detenir l'

exércit dessota 'ls arbres del passeig enjeganlo á .. passeig també.

—Ben neí; ¿de quan ensá la gent de guerra te dret á trepitjar lo terreno de la gent de pau?

—Mira, noy: no t' enredis comentant aquell fet, perque tractantse d' armas podria ser que 't surtís 'l tret per la culata.

—Siga com vulga, aquell empleat del Municipi, á pesar dels canòns dels Maüisers va agafarho á la punta de la bayoneta.

—Sí; pró també 'l van fusellar... d' empleo y sou.

*
**

—Veyám si quan s' estrenará aquí *L' Aliot* de 'n Rostand, l' actriu que desempenyi 'l paper de protagonista será tan... *Guerrita* com la Sara Bernhardt

—¿Què tal vegada es molt... *torero* l' argument ó passa l' acció en a guna plassa de toros?

—¡Miren que 'n sou d' animal! ¿Qué no heu llegit 'ls diaris? 'S tracta d' un assumpto.. napoleónich y del principal personatge (duch de Reichstadt se n' ha encarregat la gran actriu francesa; y per desempenyarlo ab tota la realitat possible en la escena, s' ha fet tallá 'ls cabells.

—Donchs, aquí ho trobarán massa agafat pe 'ls cabells nostras *damas* de teatro. Primé 's deixarian tallar.. qualsevol altra cosa antes que la cabellera.

—D' aquí prové que no 'n tenim ni 'n tindrem may cap de tan *esquilada* com ella de primera actriu.

*
**

—*Lo cap de colla* de la Empresa de Romea, si que va doná un bon cop de *fals* antes d' ahir.

—Oh! si que va fer un bon benefici.

—Per triarse las funcions de benefici es *la vivó del estornell*

—Ho entén de debó; ab *franquesa*.

PEPET DEL CABBIL.

■ ■ ■

Plorant deya la Asunció:

—A casa hem ingu* consulta per la mare, mes resulta que no 's troba curació.

—Donchs los homes de ciencia Asunció, que 's lo que han dit?

—Que si mort rqueixa nit haurá perdut la existeuçar

E. M. H.

Entrá á la fonda la Paç ab son marit, en Bertran, y al mosso:—¿Que monjaràn?

¿Una arengada ab casaca?

Y com que de gana frisa, al moment, li respon ella:

—Més m' estimo una costella en mánegas de camisa.

J. F. S. A.

¡MISTOS!

Un diputat—no se quin—
va fer al·à en lo Congrès
l' *autopsia* à una pobre capsas,
de las de cinch *sentiments*,
demostrant que 'ns roban mistos,
que 'l *rascador* no va bé,
que 'ls *caritóns* son una estafa
y hasta 'l *precinto* es dolent.

¡Molt bel! La idea aplaudeixo
y estich molt conforme ab que
la famosa *Cerillera*
nos saqueja iniquament.

Pero 'l diputat de *marras*
va deixarse en lo tinter,
algo referent als mistos
qu' es cent vegadas mes lleig
que las moltas picardias
contadas al Parlament

Ell, al apoyar sas críticas,
com á modelo, tragué
una capsas *clase fina*
ó siga 'l tipo corrent.

Mes, lo diputat, ignora
que á casa certs estanquers
hi ha capsas *recomanadas*
que son un *timo* complert...

Després que la *Cerillera*
las ha tret del magaizém,
—faltant'hi quaranta mistos,
unas menos y otras mes—
ve encar l' *estira cordetas*,
anomenat estanquer,
trenca 'l *precinto* y fa *saca*,
la meytat dels mistos treu,
torna á enganxar lo *precinto*
ab aygua-cuyt ó *coldcrém*,
—tacant de pas tot lo cromó
y 'l *rascador* fent malbé—
y aixís passa, que 'l que compra
una capsas no adquireix
mes que un robo... per entregas
ò un timo per tot arreu.

Y, encare, sort que 'ls sis mistos
que deixa, siguin complerts...
que si 's desconta 'ls que 'l sofre
va quedarse al magaizém,
los que, un cop fan flamarada
s' apagan per sempre mes,
los compostos d' una cera
que no crema ni per Deu,
y 'ls que, enganxats, al partirlos
se 'n pert un sense remey,
resulta, qu' aquell que compra
una capsas .. ja está lles!...
¡L' ase 'm fum' si ab ella logra
fumarse un puro complert,
ó pujar tota una escala
suposant qu' està al primer,
que si está al tercer ¡*naránjas!*
¡gasta dos capsas ó tres!

Y encare no trech á comptes
eixas capsas indecents
que 'n diuhen *Mistos de cuyna*
sent mes propis de *femer*.

També aquí l' unglia fan corre
Cerillera y estanquers,
y á mes la mixtura es feta
ab una mena d' unguent
que deixa 'ls dits de las puntas,
fets un fástich d' alló més.

La combustió d' aquets mistos,
ve à ser un experiment
per una clase de Química;
un no sab qué admirar mes;
si 'l castell de fochs que s' arma
tot al voltant d' aquell blé,
ó la cantitat de sutje
que la combustió produheix

Lo qu' es los mistos de *cuyna*,
son distrests já fe de neul
perque un hom va per encendre
lo cigarro ignocentment
y resulta ab un tatuatge
que ni sa mare 'l coneix!

Persona hi ha qu' ab un misto
de cuyna, 'n te suficient
per fumarse unas ulleras,
deixarse 'l ros re estrafet,
posarse guants sens costuras,
y encare si va un xich llest,
pot fabricar fum d' estampa
y fer tinta per un mes!

Y no parlém d' aquets mistos
que diu que van contra 'l vent.
Algú temps, los mistos d' esca
feyan á molts, grans serveys;
pero avuy 's necessari
perque cremin un xiquet
fer una instancia á la Curia
ó un memorial al Govern.

Avuy, los tals mistos d' esca
ja no van contra del vent
so's van, contra la paciencia
del que s' hi gasta diners.
¡Mentrestant, la *Cerillera*
dividendos reparteix,
y 'ls seus trempats accionistas
fan la vida del burgés!

Jo, en lo lloch del discursayre
que 's queixava al Parlament,
no demano que 'l contracte
quedi abolit... ¡ca barre!
Demano que als accionistas
del monopoli establert,
los fumin ab los de cuyna
ben nussos de pel á pel,
que no menjin fins que 'n tinguin
un de *clase fina* encés,
y... que 'ls hi donguin la *pidola*
ab trenta capsas d' á deu.

M. RIUSECH.

DEL MEU TROS

Un pobre home tenía un ruch que estava, com
se sol dir, ab la pell y l' os.

Va durlo á ca 'l menescal y aquest al veure la bes-
tia ab la cotilla tan estreta, digué:

—Aquest animal, bon home, té un susto.

—¿Un susto? —respongué admirat l' amo del ase.

—Ni mes, ni menos: aquesta nit passada os deveu
haver llevat ab camisa á donarli grá.

—A fe de Deu que may m' he llevat á la nit per
donarli 'l *pinso*, ab camisa, ni sense.

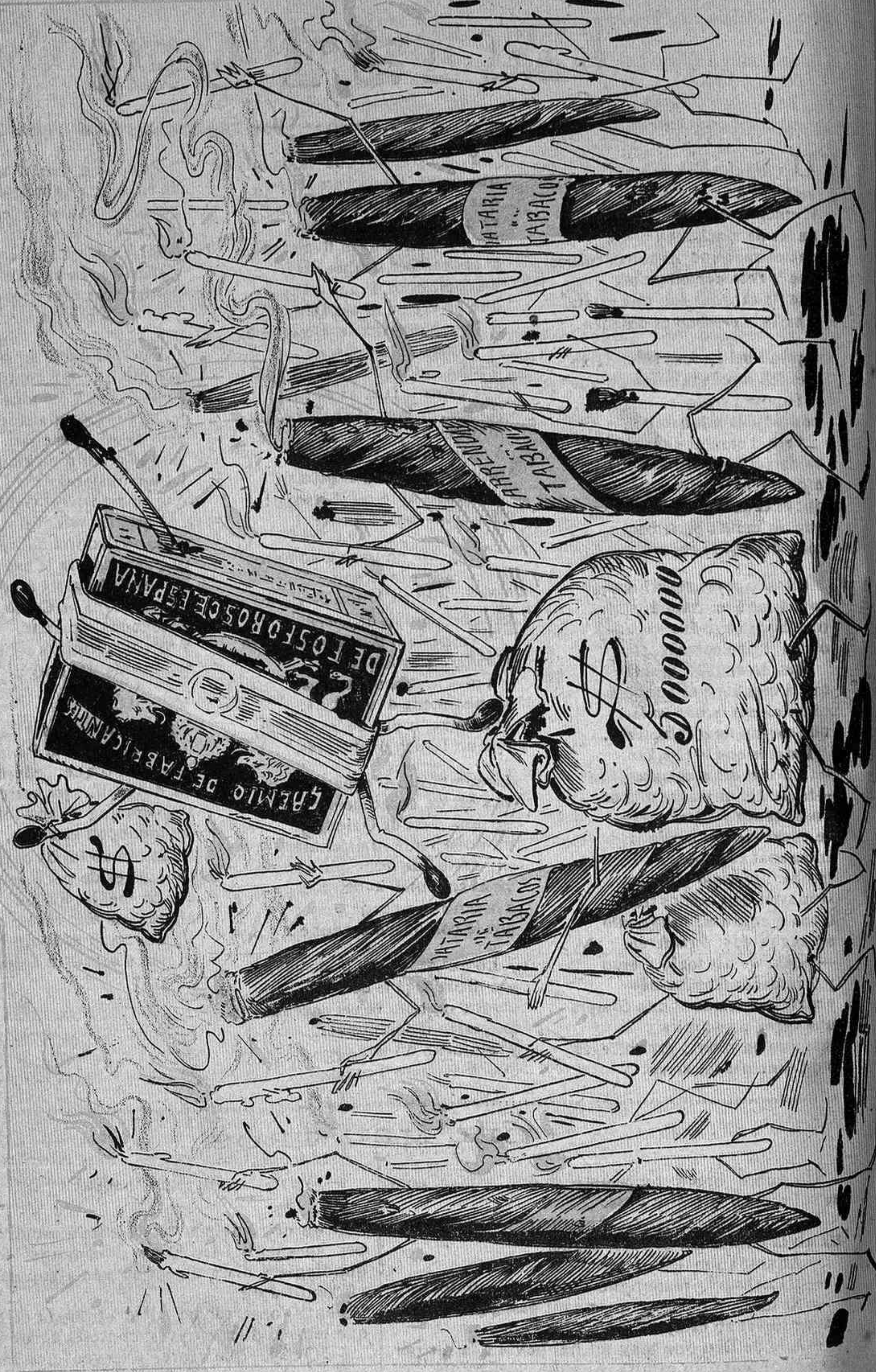
—¿Veyeu? Aquí teniu 'l susto.

.*.*

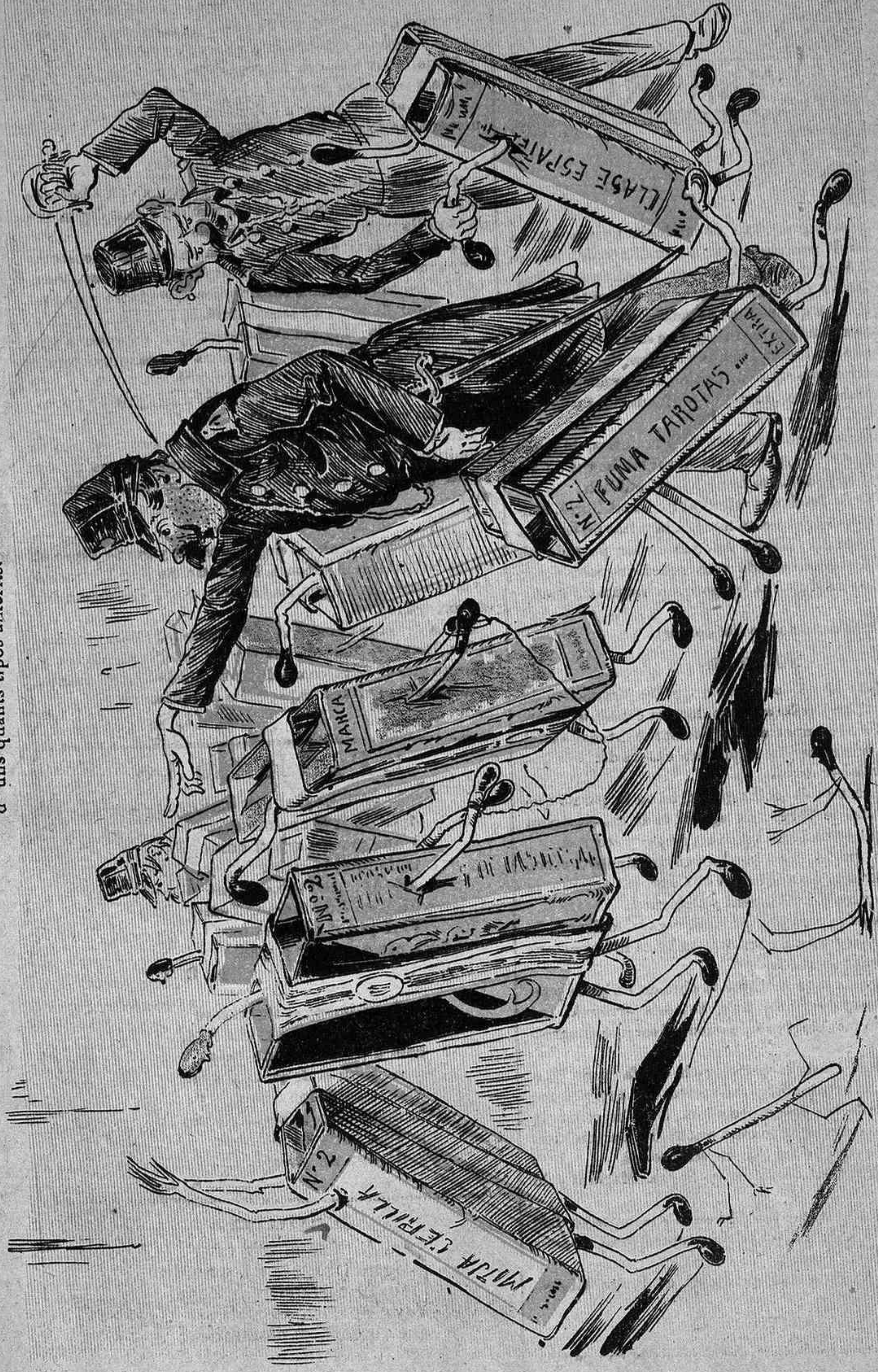
A un noy que may havia anat á estudi 'l posaren
per aprenent; á las horas d' esmorzar feya veure
que llegía 'l diari, dihent en veu alta cosas que ha-
via sentit á dir.

Fentli observar un altre aprenent certa vegada
que tenía 'l diari al revés, contestá amatent:

—¿Qué té que veure? ¿No veus que soch esque-
rrá?

Luminós apoteosis
 dels mistos y escanyapits
 que son el gran monopoli
 d' uns quants tipos aixerrits.

En vista de las denuncias
 d' alguns senyors diputats
 així s' lligaran las capsas
 y 'ls mistos serán contats.

LICEO

Los tres concerts que s'han donat desde nostra última revista, han servit pera aquilatar las qualitats del mestre Sr. Nicolau al dirigir las sinfonias de Beethoven y fragments de *Tristano é Isolda* de Wagner, aixís com també los *Murmurs de la Selva* que per sa acabada execusió fou extraordinariament aplaudida hasta lograrse sa repètió.

L'Orfeo Catalá, ha lograt l'èxit ab la missa del papa Marcelo de Palestrina que siguié cantat ab una precisió y sentiment tan notable, que conogué profundament á la concurrència.

De las tres pessas que cantaren de dita missa, lo *Credo* arrebatá d'un modo extraordinari, haventse hagut de repetir pera acallar lo aplauso frenètic del públich.

També dit Orfeo ha donat tribut al immortal Clavé, cantant *Los xiquets de Valls* que en honor á la vritat no es pesa que 'ls resulti massa rodona. Ademés de ser portada ab molta lentitut, está faltada de veus suficients pera lograr lo resultat que sens dupte se proposa son reputat director Sr. Millet.

Pera avuy está anunciat lo sisé concert.

NOVETATS

Molt aplaudit siguié lo notable quadro dramátich de Verga, titulat, *Cavalleria rusticana*, havent causat extraordinaria emoció son important argument é intensitat del assumpto, aixís com també la pintura exacta del odi que senten dos rivals per amor.

Ab tot y la justesa de color que hi ha en la passió que descriu lo quadro de Verga, 'ns agrada molt mes la ópera del mateix titul, bassada ab igual argument y escenas.

La execució que hi doná la companyia Mariani, siguié sumament acertada, distingintshi dita eminent actriu y la Sra. Pirovano y los Srs. Zampieri y Bolognesi.

Dissapte passat se posá per primera vegada lo drama de Giacosa, *Comme le foglie...*, obra que justificá lo important èxit que ha tingut en Italia.

Comme le foglie..., es sens dupte la obra de un gran pensador y conciensut escriptor, puig tot está arrancat del natural sense lo mes petit rebuscament ni escenas inverosímils.

Es tan detallat l'estudi psicológich que fa lo Sr. Giacosa de la familia arruinada, y tan acertat que arriba á penetrar al fondo del cor dels espectadors. No compreném la fredor ab que siguié rebuda la obra mestra del escriptor italiá havent sols obtingut un èxit de compromís.

Se distingiren en son desempenyo la Sra. Mariani y lo Sr. Chiantoni.

Molt nos hauria plascut veurehi en lo desempenyo dels personatjes al Sr. Paladini, y aixís no duptém que *Comme le foglie...* hauria arrebatat.

Pera ahir estava anunciat un drama de Praga titulat *L'erede*.

TIVOLI

Al variat y extens repertori que posseheix la companyia Bèrges creyém se deu lo resultat que ha obtingut en aquet

teatro, ja que casi á diari logra veure escullidissia a concurrència que no 's cansa de admirar las bellas de las sarsuelas del género grande que 's posan en escena.

Actualment tenen en preparació la ópera *La Dolores*, la sarsuela *El anillo de hierro* y lo viatge de gran espectacle *La vuelta al mundo* que no duptém produhirá un plé fenomenal en lo próxim diumenge.

CATALUNYA (Eldorado)

¡Eureka!, per fi dirá lo Sr. Molas, ja que ab *La alegría de la huerta*, ha lograt la alegría del públich y sens dupte que la taquilla ne tocará las conseqüencias.

La alegría de la huerta, es un bonich quadro de costums murcianas, y está carregat de situacions cómicas, encar que no del tot originals, bastant ben apropiadas y que feren trencar de riure als espectadors.

Te ademés la seva nota dramática que impresiona y la música que la adorna es sumament fresca, juguetona é inspirada, per lo que entrá de cop al públich.

La execució siguié molt acertada, distingintshi los senyors Gil y Nadal.

Creyé m que encare que *La alegría de la huerta*, te molta asimilitut ab *La marcha de Cádiz*, principalment en son segón quadro, hi ha obra per tot lo que resta de temporada.

GRAN-VIA

La bella Monterde ab sos elegants trajos y gracia especial en los ballables que executa, ha continuat sent l'atracció de la setmana per lo que, las funcions s'han vist sumament concorregudas.

Pera ahir estava anunciat lo debut de la célebre violinista Sta. Domingo, considerada per los inteligents ab tot y tenir no mes 13 anys, com á digna émula del gran Sarasate.

La setmana entrant ne parlarém degudament.

UN CÒMICH RETIRAT

EPIGRAMAS

—¿Vols vení al ball de Pinyata—
deya un jove enamorat,
á una casada, que 'l home
tenia fora, viatjant.

—Ay, no, Paco.—digué ella,—
ballá en Cuaresma es pecat.
Vina ja qu' aquell es fora,
y passém la nit plegats.

M. B. T.

Certa jamona 's queixava
de que, per més qu' ella feya,
com altres donas, no veyá
que ningú al detrás li anava.
Y al sentirla don Simon
va dirli:—No es cert senyora;
jo veig portali á tot hora
al darrera un polison.

K. L.

Espurna

Lo día que 'm vaig casar
¡válgam Deu, per mi, quin día!
¡quin plaher! ¡quanta alegría!
Vaya, us tinch de confessar
que ab gust me descasaria...
per'... no tornarme á casar.

A. RAMPALLS.

LA TOMASA
REBALLS

—Escolti, senyó *Martinas*. ¿Es vritat qu' are 'l govern contarà las cerillas de totas las capsas?

—Por ahora, *Tereseta*, nosotros no tenim orden de tocarne cap.

—Encare guardo 'l ram del dia de Sant Joseph.

Sombras endormiscadas d' un públich babau que ha vist la mort de Wagner per en Nicolau

Litografia Barcelonesa

S.^a Ramon, 6
BARCELONA

Campanadas

L'Alcalde accidental va dirigir la setmana passada un ofici al Capità General, participantli, que, á pesar de la oposició feta pe 'ls guardas del *Parque*, havian sos jardins sigut atravesats per un batalló d'infanteria.

Lo Capità General, com era de presumir, ha donat una satisfacció complerta al representant de la Ciutat, manifestant que 'l quefe de la forsa s'havia permès semblant llibertat, sense consultar lo cas á ningú, y que serian donadas las ordres oportunas per' que aqueix fet no 's repetís.

Res hi ha que dir contra las autoritats municipal y militar, puig s'han portat com debían; pero sense volguer ofendre á ningú, trobém un poch agafat pe 'ls cabells, privar als guerrers del bonich paissatge del *Parque*; ara que las plantas comensan á treure brotada.

Y sobre tot, no 'ns sembla acertat que se 'ls privi de passar per devant del monument á Prim, quina contemplació pot despertar en ells ardors bélichs y la emulació mes noble.

L'Atlántida, en son últim número fá la revista del monólech, ¡*May més!*, de nostre redactor *Pepet del Corril*, usant un llenguatge de *trinxerayre* que desdiu de la importancia y cultura de dit setmanari.

Després del judici crítich, just é imparcial dels portaveus de la premsa catalana, la oposició apassionada y poca-solta del revister de *L'Atlántida*, resulta ridícula en extrém y fa tres cosas.

Tingui present l'autor del *suelto*, aquella máxima que traduhida textualment diu:—*A cada porch li arriba 'l seu Sant Martí.*

Ab pochhs días d'interval, han sufert varias denuncias y ademés han sigut multats, nostres apreciats colegas *La Renaixensa*, *La Veu de Catalunya*, *La Nació Catalana* y *La Publicidad*.

De veras sentím lo contratemps que han tingut.

¿Com se deya 'l personatge mitològich que pensant menjarse una criatura va empassarse una pedra?

Era aquet lo deu Saturno, qui va engolir una pedra cuberta ab volqués que va presentarli Cibeles, creyent que devorava á son fill Júpiter, qu' acabava de neixe.

Hem de convenir en que 'ls deus tenian molt bonas tragaderas.

RATAFIA DE NOUS

Nous tendres en número de quinze.

Clavells (especies)	1 gram.
Canyella.	1 »
Pell de taronjas agres	10 »
Esperit de vi.	4 litros.
Aygua.	1 »
Sucre.	2 kilos.

Tot, menos lo sucre, 's deixa en maceració per espay de dos mesos; luego 's filtra. Fin lment s' hi anyadeix lo sucre dissolt ab aygua calenta.

A Montluçon (Fransa) existeix una antigua costum consistent en que á tot home que 's deixa pegar per la seva *costella*, se 'l passeja per la població montat en un burro y portant estrenyacaps. A la mà se li coloca una filosa, á tall de cetro.

Segons noticias, no fa molt, tingué lloch en lo punt indicat un espectacle de la citada indole.

Lo marit *ataconat* per la seva dona, al qual va dedicarse la festa, es un obrer d'una de las fàbricas d'aquella població.

Se 'l feu cabalcar d'esquena al cap del burro, portant penjat al coll un lletrero que deya: «Estomacat per la dona y content.»

Aqueix infelis fou passejat per tota la ciutat, sen' objecte de las bromas mes pesadas.

L'espectacle—y que 'ns dispensin los vehins de Montluçon—resulta bastant salvatge, demostrant una vegada mes que l' Africa no comensa als Pirineus, com creuhen alguns.

Apart d'aixó, si aquí hi havia establerta semblant costum, no faltarian marits, que poguessin disfrutar del alt honor de passejarse en burro.

La Comissió revisionista qu' havia protestat telegráficamente de que no 's cumplís l'ordre de llibertat als condemnats pe 'l procés de Montjuich, va rebre fa pochhs días del Sr. Silvela un telegrama que traduhit al catalá, diu així:

«Me sorprén la noticia continguda en son telegrama, referent indultats Cambis Nous, als que creya en llibertat conforme á las ordres donadas. Comunico son prech al ministre de la Guerra, pera treurels presó.»

Fácilment olvidan las ordres rebudas, los subordinats del President.

En lloch de pagar sos ser eys ab moneda sonant, deuria satisférsels ab paperinetas de qua de pansa.

Y no estaria de més, que 'l President s' en quedés unas quantas pe 'l seu us particular.

¿Ha existit algún filòsoph, que demostrés un carinyo ext aordinari vers sos amichs?

Sens dupte, qu' aquet filòsoph es Abaucas, qui en un incendi corregué primer á salvar á un amich seu que á sa muller y á sos fills, dels quals va morirne un abrasat per las flamas.

Havétseli censurat son procedir, contestá: «Jo puch tenir mes fills; pero no un amich com aquet.»

CREMA DE VAYNILLA

Esperit de vi.	2 li'ros.
Ayguà.	1 »
Sucre blanch.	3 kilos.
Tintura de vaynilla.	100 grams.
Essència de rosas.	2 gotas.

Se barreja ab l'esperit la tintura de vaynilla y la essència de rosas; se disol al foch lo sucre en l'ayguà, y un cop fret se barreja ab l'esperit donant coloració al conjunt per medi d'unas quantas gotas de tintura de *cochinilla*.

¿Ha existit algún mestre d' escola mes desgraciat que la majoria dels que actualment passen la pena negra?

Segons la historia, deixa enrera als mestres de minyons de la edat present, Sant Babilés, que fou bisbe de Pamplona, mestre d' estudi y va sufrir lo martiri.

¿Se pot escriure ab un escura-dents?

Joan Renat de la Chalotais, (procurador general en lo parlament de Bretanya) 'l qual va provocar l'expulsió dels jesuitas per medi de dos informes sobre la constitució de l'ordre, trobantse prés en la ciutadela de Sant Maló, va escriure, valentse d' un escura-dents y sobre paper d' embolicar sucre, unas célebres memorias, que cridaren de tal modo l'atenció de Fransa, que 'l govern 's veje obligat á treurel de sa presó.

L' «Associació Popular Regionalista», ha obert una subscripció pera pagar las multas imposadas pe 'l Gobernador Civil de la Provincia á alguns periódichs catalanistas d' aquesta ciutat.

Lo nostre aplauso á la esmentada Associació.

Y ja que la cosa s' ho porta ¿no fora prudent que 'l Foment del Travall Nacional, que acaba de donar á Ataquines proba de sa filantropia, imités la conducta de l' Associació Popular Regionalista?

Al cap de vall, los *rossinyols* y 'ls *passarells*, son aucells catalans.

CREMA DE CAFÉ

Café moka torrat y molt.	250 grams.
Esperit de vi superior.	2 litros.
Tintura de genciana.	5 grams.
Ayguà.	1 litro.
Sucre.	3 kilos.

Se deixa en maceració durant un mes.

REGLAM

Quedarém infinitament agrahts á qui 'ns pugui donar rahò del domicili del *senyor SIXTO REBORDOSA* (á) Llambrochs, de Manresa, puig en sa antiga direcció li hem escrit varias cartas y com siga que no contesta, 'ns fa teme una *desgracia*.

Com se tracta de un assumpto... *interessant* pera dit senyor, farà una *obra de caritat* qui 'ns pugui complaure ab la nota que demaném del domicili de dit senyor.

Telegramas

Del nostre servey... obligatori

PARQUE, á l' hora de fer la seva santa voluntat; Ja se qu' aquets jardins son del poble de Barcelona, pero jo hi passo ab la meva gent, perque 'm dona la real gana, y no hi haurá guardas, regidors, ni batlle que m' en privin ¿Ahont s' es vist volguer tancar lo pas á un *guerrero*? ¡Boca abajo todo el mundo!

Un quefe.

CASA GRAN, á l' hora dels cremats; Acabo de participar á n' en *Prim* qu' avants de que aquell quefe y 'ls seus torrin á passar pe 'ls jardins de Barcelona, tindrán de passar per demunt del meu cadavre.

Domingo.

K. PITANIA, á l' hora de la diplomacia; Sis mots hi contestat á n' en Domingo: «Dispensa, Domingo, que no lo sabia» Fora del guarda suspés d' empleo y sou, 'm sembla que total no será rés.

Prim.

CAMASAJUDEUME, á l' hora de la fugida; Jo que 'm creya qu' era tan senzill presidir una corrida de toros com fer de figura decorativa en una sessió municipal, si 'm descuydo 'l poble bárbaro 'm lyncha. Un altre cop, que presideixi en Berenguer, que té mes bonas camas per corre.

Turró.

BARRA, á l' hora del enfadós: ¿Diuhen que l' altra nit van sentirse molts xiulets? Eran dels catanistas. ¿Diuhen que no van sentirsen gayre? Eran dels catalanistas. ¡A Espanya no mes xiulan los catalanistas!

Romero Romesco.

Epigrama

Un tal don B. diri Viure,
tan bromista era, que ahí,
fent gresca ab altres, morí
reventat d' un tip de riure;
y sa viuda avuy m' ha dit:
—Lo pobret ha tingut sort;
que si se 'ns ha morí, ha mort
al menos ben divertit.

M. C.

Se ven en bonas condicions un
MOTOR A GAS
DE UN CABALL DE FORSA,
sistema Escuder Está en inmillorable estat; pot veures funcionar en la Litografia de Ramón Estany, Sant Ramón, 6.—Barcelona.

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —
6, SANT RAMON. 6 — BARCELONA

Art de portal

Tela y march. 4 pessetas

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

LOGOGRIFOS NUMÉRICHS

- 1 2 3 4 5 6 7 8—Poble catalá.
- 1 4 7 2 5 5 4— » »
- 1 6 2 5 5 7— » »
- 2 5 6 7 8—Nom de dona.
- 7 6 5 8— » »
- 7 8 5—Per amenir.
- 2 7—Signo aritmétich.
- 8—Vocal.
- 2 5—Article.
- 3 2 7—Poble catalá.
- 2 1 2 7— » »
- 5 5 4 1 7— » »
- 5 5 4 7 8 7— » »
- 4 1 1 6 4 5 7— » »
- 3 8 1 1 6 3 8 7— » »
- 7 8 5 8 1 7 8— » »
- 7 6 1 2 1 8 Fruyta.
- 5 5 2 1 7—Poble catalá.
- 3 2 7 8— » »
- 3 4 7—Animal quadrúpedo.
- 5 8—Article femeni.
- 5—Consonant.
- 5 8—Article femeni.
- 3 1 8—Poble catalá.
- 8 7 2 7—Carrer de Barcelona.

- 5 5 4 1 8—Poble catalá.
- 3 8 1 7 8 7—Aucell en plural.
- 1 4 7 8 5 6 8—Nom de dona.
- 3 1 8 2 5 5 8 7—Util de cuyna.
- 7 4 5 2 1 8 7—Poble catalá.
- 7 8 1 8 6 7— » »
- 2 5 5 2 1— » »
- 7 6 5 7— » »
- 7 6 7—Número.
- 8 7—Una carta.
- 3—Consonant.
- 4 7—Animal.
- 4 5 6—Per amenir.
- 7 8 5 8—Poble catalá.
- 4 5 5 2 7— » »
- 3 8 5 2 1 8— » »
- 3 8 1 7 4 5 8— » »
- 7 2 1 2 1 4 5 7— » »
- 6 3 5 2 7 6 8—En tots los pobles n' hi ha.
- 3 8 1 1 4 7—Poble catalá.
- 3 4 7 4 5— » »
- 7 6 8 5— » »
- 7 4 5—Astre.
- 5 6—Número romá.
- 1—Consonant.

- 1 2 3 4 5 6 7—Poble de Catalunya.
- 7 2 6 2 4 5—Lo que molts voldrian y no ho poden.
- 5 3 2 4 7—Poble de Catalunya. (ten)
- 2 6 2 7— » »
- 4 2 6—Moneda.
- 6 2—Nota musical.
- 7—Consonant.

J. M.ª Pinos

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 60

- Xarada.—Re-lli-nás.
- Tarjeta.—La trompeta de la sal.
- Logogrifo numérich.—Regolisa.

LA TOMASA

PERIÓDICH FE: TIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

- Espanya y Portugal, trimestre. . . 1'50 pesseta
- Cuba y Puerto Rico, » . . . 2'50 »
- Extranger, » . . . 2'50 »
- Número corrent . . . 0'10 »

Tota reclamació podrá dirigirse á Redacció y Administració de dit periódich,

— 6, SANT RAMON, 6 —

JOAN ROCAVERT.